

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ

Члан 1.

У Закону о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09 , 13/16 , 30/16 - исправка и 6/20) у члану 11. став 2. мења се и гласи:

„Конкурси из става 1. овог члана расписују се за наредну буџетску годину у року од 60 дана од дана усвајања буџета за наредну годину.”

Члан 2.

Члан 16. мења се и гласи:

„Састав Савета

Члан 16.

Савет има једанаест чланова из различитих области културне делатности које именује и разрешава Влада, на предлог министра надлежног за културу (у даљем тексту: министар).

Министар предлаже чланове Савета и то:

- једног члана са листе предлога кандидата за чланове Савета (у даљем тексту: листа предлога кандидата) коју предлаже Републички завод за заштиту споменика културе;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Државни архив Србије;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Народни музеј Србије;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Народна библиотека Србије;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Народно позориште у Београду;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Југословенска кинотека;
- два члана са листе предлога кандидата које предлаже Српска академија наука и уметности из реда својих чланова и то једног члана из Одељења уметности и другог члана из Одељења језика и књижевности;
- једног члана са листе предлога кандидата коју предлаже Матица српска;
- два члана која предлажу национални савети националних мањина.”

Члан 3.

После члана 16. додају се чл. 16а и 16б, који гласе:

„Начин избора Савета

Члан 16а

Министар упућује позив овлашћеним преллагачима из члана 16. став 2. овог закона да доставе листе предлога кандидата и одређује рок за достављање.

Министар упућује позив из става 1. овог члана најкасније у року од 30 дана од дана избора за члана Владе.

Овлашћени предлагачи из члана 16. став 2. овог закона, осим националних савета националних мањина, достављају Министарству листу предлога кандидата која садржи по три предложена кандидата за сваког члана Савета, заједно са образложеном оценом вредности доприноса у одговарајућој области културе за сваког кандидата појединачно.

Национални савети националних мањина преко Координације националних савета националних мањина, достављају Министарству два заједничка кандидата за члана Савета заједно са образложеном оценом вредности доприноса у одговарајућој области културе за сваког кандидата појединачно.

Овлашћени предлагачи из члана 16. став 2. овог закона су дужни да приликом састављања листе предлога кандидата обезбеде заступљеност оба пола.

Министар врши избор по једног кандидата са листа предлога кандидата и са два предложена кандидата националних савета националних мањина утврђује предлог чланова Савета који доставља Влади.

Предлог из става 6. овог члана треба да обезбеди заступљеност од најмање 30% представника мање заступљеног пола.

Мандат Савета

Члан 16б

Савет има председника који се бира из редова чланова Савета, у складу са пословником о раду.

Мандат Савета траје четири године.

Влада може разрешити члана Савета и пре истека мандата, и то:

- на лични захтев;
- ако не испуњава дужност члана Савета или својим поступцима повреди његов углед;
- на образложен захтев овлашћеног предлагача из члана 16. став 2. овог закона и министра.

Ако Влада разреши члана Савета пре истека мандата, министар је дужан да у складу са чланом 16а овог закона у року од 30 дана достави Влади предлог новог кандидата за члана Савета.”

Члан 4.

У члану 17. став 1. тачка б) брише се.

Став 3. брише се.

Члан 5.

У члану 18. став 4. мења се и гласи:

„Чланови Савета имају право на накнаду за рад. Висину накнаде за рад чланова Савета утврђује Влада на предлог министра.”

Члан 6.

Члан 19. став 1. мења се и гласи:

„Стратегију развоја културе Републике Србије доноси Влада на предлог министра.”

Члан 7.

У члану 25а став 1. мења се и гласи:

„Централне установе заштите културних добара јесу: Републички завод за заштиту споменика културе, Државни Архив Србије, Народни музеј Србије, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.”

Члан 8.

Назив члана и члан 31. мењају се и гласе:

„Упис у Регистар установа културе

Члан 31.

Установа стиче својство правног лица уписом у Регистар установа културе.”

Члан 9.

После члана 31. додају се чл. 31а и 31б, који гласе:

„Регистар установа културе

Члан 31а

Регистар установа културе, као поверени посао, води Агенција за привредне регистре (у даљем тексту: АПР).

Регистар установа културе је електронска, централна, јавна база података и докумената у коју се уписују установе културе у јавној и приватној својини, у складу са законом.

На услове и поступак именовања регистратора, на његова овлашћења и обавезе, као и на начин одређивања и висину накнада за вођење Регистра установа културе, примењују се прописи којима се уређује рад АПР-а, а на поступак уписа у Регистар установа културе, примењују се одредбе закона којим се уређује поступак регистрације у АПР-у.

Агенција за привредне регистре податке прописане за регистрацију прикупља, обрађује и користи у складу са законом, у циљу обављања послова у јавном интересу.

У поступку по жалби на решење регистратора о упису у Регистар установа културе, решава министар.

Ближу садржину Регистра установа културе, у оквиру података прописаних овим законом, као и документацију потребну за регистрацију, прописује министар.

Члан 31б

У Регистар установа културе уписују се подаци и документа, промена и брисање података и докумената, у складу са овим законом, прописима донетим за спровођење овог закона и законом којим се уређује поступак регистрације у АПР-у.

У Регистар установа културе уписују се:

- 1) назив и седиште установе културе;
- 2) врста власништва установе културе;
- 3) област културне делатности;
- 4) подаци о оснивачу;
- 5) подаци о заступнику, председнику управног одбора и члановима управног одбора;
- 6) регистарски број и пиб установе културе;
- 7) контакт подаци и бројеви рачуна у банци;
- 8) подаци о оснивачком акту, статуту, изменама и допунама статута, односно пречишћеном тексту статута;
- 9) подаци о статусној промени, ликвидацији, стечају и брисању из регистра;
- 10) број и датум доношења решења о упису у Регистар установа културе;

Подаци о домаћем физичком лицу који се региструју су: лично име и јединствени матични број грађана.

Подаци о странцу који се региструју су: лично име, број пасоша и држава издавања, односно лични број за странца, односно број личне карте странца и земља издавања, у складу са прописима којима се уређују услови за улазак, кретање и боравак странаца на територији Републике Србије.

Подаци о домаћем правном лицу који се региструју су: пословно име, адреса седишта и матични број.

Подаци о страном правном лицу који се региструју су: пословно име, адреса седишта, број под којим се то правно лице води у матичном регистру и држава у којој је то лице регистровано, који се доказују изводом из надлежног регистра са преводом на српски језик, овлашћеног судског тумача.

Лични подаци регистрованих лица могу се користити само у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Регистар установа културе садржи и следеће податке, ако ти подаци постоје, и то:

- 1) назив на језику и писму националне мањине;
- 2) назив у преводу на страни језик;
- 3) назив, адресу и врсту огранка;
- 4) забележбе података од значаја за правни промет.

Подаци уписани у Регистар установа културе, оснивачки акт, статут и пречишћени текст статута, објављују се на интернет страници АПР-а, у складу са законом о поступку регистрације у АПР-у.

На статусне промене и престанак постојања установе културе у приватној својини која нису прописана овим законом, сходно се примењују прописи којим се уређује правни положај привредних друштава.

Потписи оснивача на оснивачком акту установе културе у приватној својини, оверавају се у складу са законом.

Члан 10.

У члану 35. став 2. после речи: „установе” додају се речи: „уз претходну сагласност оснивача”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Када је оснивач Република Србија, јавни конкурс из става 1. овог члана расписује и спроводи управни одбор установе уз претходну сагласност министра надлежног за културу.”.

Досадашњи ст. 3 - 15, постају ст. 4 - 16.

Члан 11.

У члану 41. став 2. речи: „најмање три члана”, замењују се речима: „пет чланова”.

Члан 12.

У члану 45. став 3. реч: „најмање”, брише се.

Члан 13.

У члану 68. став 2. брише се.

Члан 14.

У члану 70. став 1. мења се и гласи:

„Доприноси за пензијско и инвалидско осигурање и доприноси за здравствено осигурање за самосталне уметнике из члана 58. став 2. овог закона обезбеђују се у буџету јединица локалне самоуправе.”

У ставу 2. речи: „орган аутономне покрајине, односно” бришу се.

Члан 15.

У члану 71. став 1. мења се и гласи:

„Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, за које се средства обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе, за лица из члана 58. став 2. овог закона, врши се преко репрезентативног удружења у култури код кога је то лице уведено у Регистар лица.”

Члан 16.

Регистар установа прописан овим законом почеће са радом у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До почетка рада регистра, АПР ће преузети од привредних судова који су били надлежни за послове регистрације установа, предмете, архиву и регистратурски материјал настао у раду на вођењу регистра.

До почетка рада регистра у АПР-у, установе ће се регистровати у надлежним привредним судовима.

Постојеће установе дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Установе из става 4. овог члана, дужне су да АПР-у поднесу регистрациону пријаву за упис усклађивања у Регистар установа културе у року од три месеца од дана почетка рада регистра и уз пријаву поднесу прописану документацију.

Установе културе из става 4. овог члана, које АПР-у подносе пријаву из става 5. овог члана по протеку рока од три месеца од дана почетка рада Регистра, платиће накнаду прописану чланом 2. став 1. Одлуке о накнадама за послове регистрације и друге услуге које пружа Агенција за привредне регистре („Службени гласник РС”, бр. 119/13, 138/14, 45/15, 106/15, 32/16, 60/16, 75/18, 73/19, 15/20, 91/20 и 11/21).

Члан 17.

Министар ће донети подзаконски акт из члана 9. (нови члан 31. став 6) овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 18.

Министар ће упутити позив овлашћеним предлагачима да доставе листе предлога кандидата за чланове Савета из члана 3. (нови члан 16а став 1) овог закона у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе.

II. Разлози за доношење закона

Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 - исправка) је на снази од септембра 2009. године, а почео је са применом у марту 2010. године. Пре његовог доношења област културе није била регулисана једним општим актом који би на системски начин регулисао основе на којима функционише наша култура. Након доношења Закона о култури донето је више подзаконских аката који произилазе из њега, којим су се на детаљан начин уредила одређена питања која су у основи регулисана овим законом. Усвајањем Закона о култури и подзаконских аката који произилазе из њега, створени су предуслови за доношење других закона који су детаљно регулисали поједине области културе, а који су морали бити у складу са начелима утврђеним у Закону о култури, чиме су створени законски предуслови за уједначену, системску и самим тим, ефикасну регулацију целокупне области културе. Ови подаци потврђују важност овог акта у смислу његове улоге у стварању система правног уређења области културе и сходно томе, потребу да се кроз измене и допуне, овај закон прилагођава потребама културног система. Подсећамо да су прве измене и допуне Закона о култури извршене 2016. године, а друге измене и допуне овог закона су извршене 2020. године.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Члан 1. Овим чланом се продужава рок за расписивање јавних конкурса за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, са 30 на 60 дана од усвајања буџета.

Члан 2. Овим чланом се регулише састав Националног савета за културу.

Члан 3. У овом члану се регулише начин избора и мандат Националног савета за културу.

Члан 4. Овим чланом се укида право Националног савета за културу да утврђује статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури и обавеза да подноси једном годишње извештај о раду Народној скупштини.

Члан 5. Овим чланом се брише одредба да висину накнаде за рад чланова Националног савета за културу утврђује одбор Народне скупштине надлежан за административно-буџетска питања.

Члан 6. У овом члану је утврђено да Стратегију развоја културе Републике Србије, доноси Влада на предлог министра надлежног за културу.

Члан 7. Овим чланом се утврђује измена назива Архива Србије у Државни архив Србије и Народног музеја у Београду у Народни музеј Србије.

Члан 8. У овом члану се утврђује да установа стиче својство правног лица уписом у Регистар установа културе.

Члан 9. Овим чланом регулише статус и подаци који се уписују у Регистар установа културе.

Члан 10. У овом члану се регулише обавеза добијања претходне сагласности оснивача за расписивање конкурса за избор директора установа и да се, када је оснивач република, сагласност тражи од министра надлежног за културу.

Члан 11. Овим чланом се утврђује да сви управни одбори установа имају пет чланова.

Члан 12. Овим чланом се утврђује да сви надзорни одбори установа имају три члана.

Члан 13. Овим чланом се врши усклађивање са чланом 4. овог закона.

Члан 14. У овом члану се регулише обавеза плаћања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за самосталне уметнике.

Члан 15. Овим чланом се утврђује да покрајина није обвезник плаћања доприноса из претходног члана, као и да се доприноси уплаћују самосталним уметницима.

Члан 16. У овом члану се регулишу питања која се односе на рокове успостављања Регистра установа културе и обавезе установа културе везане за упис у Регистар установа културе.

Члан 17. Овим чланом се утврђује обавеза доношења Регистра установа културе у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 18. У овом члану се утврђује рок за достављање позива министра предлагачима да доставе Листе предлога кандидата за чланове Савета.

Члан 19. Овим чланом регулише се време ступања на снагу закона.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

Финансијска средства за успостављање Регистра установа културе у Агенцији за привредне регистре, обезбедиће се из буџета Републике Србије. За спровођење овог закона потребно је запослити два правника (висока стручна спрема) и четири оператера (средња стручна спрема), а у циљу успостављања ажурности у раду регистра.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 11.

Финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, врши се на основу јавног конкурса, ако овим законом није друкчије одређено.

~~Конкурси из става 1. овог члана расписују се за сваку наредну буџетску годину најкасније 30 дана од дана усвајања буџета за наредну годину.~~

КОНКУРСИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАСПИСУЈУ СЕ ЗА НАРЕДНУ БУЏЕТСКУ ГОДИНУ У РОКУ ОД 60 ДАНА ОД ДАНА УСВАЈАЊА БУЏЕТА ЗА НАРЕДНУ ГОДИНУ.

Састав и начин избора

Члан 16.

Чланови Савета бирају се из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури, на период од пет година:

Савет има деветнаест чланова које бира Народна скупштина, и то:

1) четири члана из реда истакнутих уметника и стручњака у култури, на предлог Владе;

2) четири члана из реда запослених у установама културе, на предлог установа културе чији су оснивачи Република, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и то по један члан из четири преовлађујуће културне делатности:

– заштита културног наслеђа (музеји, заводи за заштиту споменика културе, архиви);

– сценско-музичка делатност (позоришта, музичке институције);

– библиотекарство;

– културно-образовна (центри за културу, истраживачки центри, филмски центри, галерије);

3) четири члана на предлог репрезентативних удружења, водећи рачуна о заступљености свих профила:

– књижевно стваралаштво и преводилаштво;

– ликовне уметности, примењене уметности, визуелне уметности, дизајн и архитектура;

– музичко стваралаштво (композитори, извођачи);

– позоришна уметност, филмска уметност и уметничка игра;

4) једног члана из области заштите културног наслеђа на предлог удружења из области заштите културног наслеђа;

5) два члана на предлог Српске академије наука и уметности;

6) једног члана Универзитета уметности, на предлог Савета универзитета уметности;

6а) једног члана универзитета, на предлог Конференције универзитета Србије;

7) два члана националних мањина на предлог националних савета националних мањина.

Поступак избора чланова Савета:

1) Влада утврђује предлог на основу иницијативе министарства надлежног за културу (у даљем тексту: Министарство);

2) Министарство за сваку наведену област културне делатности из које се бирају представници установа културе одређује установу која организује поступак предлагања;

3) Координациони одбор уметничких удружења организује поступак предлагања водећи рачуна о заступљености свих наведених уметничких профила;

4) Министарство одређује удружење које спроводи поступак избора представника удружења из области заштите културног наслеђа;

5) Надлежни органи Српске академије наука и уметности предлажу своје кандидате;

6) Надлежни органи Универзитета уметности предлажу свог кандидата;

6а) Надлежни органи универзитета предлажу свог кандидата;

7) Национални савети националних мањина организују поступак предлагања чланова Савета.

Сви овлашћени предлагачи обавезни су да предложе утврђени број или највише двоструко већи број кандидата од оног броја који се бира из редова предлагача.

Савет бира председника из реда својих чланова.

Рок за предлагање кандидата из става 2. тач. 1 - 7. овог члана је тридесет дана од дана усвајања Закона о култури.

За члана Савета не може да буде изабрано лице које је именовано, изабрано или постављено на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине и органу јединице локалне самоуправе.

Народна скупштина разрешава члана Савета пре истека мандата, и то: на лични захтев, ако не испуњава своју дужност као члан Савета, односно својим поступцима повреди углед дужности коју обавља или уколико наступи услов из става 7. овог члана.

У случају разрешења члана Савета пре истека мандата, бира се нови члан до истека мандата Савета, на предлог Владе, из реда чији је представник био разрешени члан Савета.

САСТАВ САВЕТА

ЧЛАН 16.

САВЕТ ИМА ЈЕДАНАЕСТ ЧЛАНОВА ИЗ РАЗЛИЧИТИХ ОБЛАСТИ КУЛТУРНЕ ДЕЛАТНОСТИ КОЈЕ ИМЕНУЈЕ И РАЗРЕШАВА ВЛАДА, НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА КУЛТУРУ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: МИНИСТАР).

МИНИСТАР ПРЕДЛАЖЕ ЧЛАНОВЕ САВЕТА И ТО:

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНОВЕ САВЕТА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЛИСТА ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА) КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ ДРЖАВНИ АРХИВ СРБИЈЕ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ НАРОДНИ МУЗЕЈ СРБИЈЕ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ ЈУГОСЛОВЕНСКА КИНОТЕКА;

- ДВА ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈЕ ПРЕДЛАЖЕ СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ ИЗ РЕДА СВОЈИХ ЧЛАНОВА И ТО ЈЕДНОГ ЧЛАНА ИЗ ОДЕЉЕЊА УМЕТНОСТИ И ДРУГОГ ЧЛАНА ИЗ ОДЕЉЕЊА ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ;

- ЈЕДНОГ ЧЛАНА СА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈУ ПРЕДЛАЖЕ МАТИЦА СРПСКА;

- ДВА ЧЛАНА КОЈА ПРЕДЛАЖУ НАЦИОНАЛНИ САВЕТИ НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА.

НАЧИН ИЗБОРА САВЕТА

ЧЛАН 16А

МИНИСТАР УПУЋУЈЕ ПОЗИВ ОВЛАШЋЕНИМ ПРЕЛАГАЧИМА ИЗ ЧЛАНА 16. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ДА ДОСТАВЕ ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА И ОДРЕЂУЈЕ РОК ЗА ДОСТАВЉАЊЕ.

МИНИСТАР УПУЋУЈЕ ПОЗИВ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ИЗБОРА ЗА ЧЛАНА ВЛАДЕ.

ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДЛАГАЧИ ИЗ ЧЛАНА 16. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, ОСИМ НАЦИОНАЛНИХ САВЕТА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА, ДОСТАВЉАЈУ МИНИСТАРСТВУ ЛИСТУ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА КОЈА САДРЖИ ПО ТРИ ПРЕДЛОЖЕНА КАНДИДАТА ЗА СВАКОГ ЧЛАНА САВЕТА, ЗАЈЕДНО СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ ВРЕДНОСТИ ДОПРИНОСА У ОДГОВАРАЈУЋОЈ ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ ЗА СВАКОГ КАНДИДАТА ПОЈЕДИНАЧНО.

НАЦИОНАЛНИ САВЕТИ НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА ПРЕКО КООРДИНАЦИЈЕ НАЦИОНАЛНИХ САВЕТА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА, ДОСТАВЉАЈУ МИНИСТАРСТВУ ДВА ЗАЈЕДНИЧКА КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА САВЕТА ЗАЈЕДНО СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ ВРЕДНОСТИ ДОПРИНОСА У ОДГОВАРАЈУЋОЈ ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ ЗА СВАКОГ КАНДИДАТА ПОЈЕДИНАЧНО.

ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДЛАГАЧИ ИЗ ЧЛАНА 16. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА СУ ДУЖНИ ДА ПРИЛИКОМ САСТАВЉАЊА ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА ОБЕЗБЕДЕ ЗАСТУПЉЕНОСТ ОБА ПОЛА.

МИНИСТАР ВРШИ ИЗБОР ПО ЈЕДНОГ КАНДИДАТА СА ЛИСТА ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА И СА ДВА ПРЕДЛОЖЕНА КАНДИДАТА НАЦИОНАЛНИХ САВЕТА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА УТВРЂУЈЕ ПРЕДЛОГ ЧЛАНОВА САВЕТА КОЈИ ДОСТАВЉА ВЛАДИ.

ПРЕДЛОГ ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА ТРЕБА ДА ОБЕЗБЕДИ ЗАСТУПЉЕНОСТ ОД НАЈМАЊЕ 30% ПРЕДСТАВНИКА МАЊЕ ЗАСТУПЉЕНОГ ПОЛА.

МАНДАТ САВЕТА

ЧЛАН 16Б

САВЕТ ИМА ПРЕДСЕДНИКА КОЈИ СЕ БИРА ИЗ РЕДОВА ЧЛАНОВА САВЕТА, У СКЛАДУ СА ПОСЛОВНИКОМ О РАДУ.

МАНДАТ САВЕТА ТРАЈЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ.

ВЛАДА МОЖЕ РАЗРЕШИТИ ЧЛАНА САВЕТА И ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА, И ТО:

- НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;
- АКО НЕ ИСПУЊАВА ДУЖНОСТ ЧЛАНА САВЕТА ИЛИ СВОЈИМ ПОСТУПЦИМА ПОВРЕДИ ЊЕГОВ УГЛЕД;
- НА ОБРАЗЛОЖЕН ЗАХТЕВ ОВЛАШЋЕНОГ ПРЕДЛАГАЧА ИЗ ЧЛАНА 16. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА И МИНИСТРА.

АКО ВЛАДА РАЗРЕШИ ЧЛАНА САВЕТА ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА, МИНИСТАР ЈЕ ДУЖАН ДА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 16А ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД 30 ДАНА ДОСТАВИ ВЛАДИ ПРЕДЛОГ НОВОГ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА САВЕТА.

Послови и задаци

Члан 17.

Савет:

- 1) анализира и даје мишљење о стању у култури у Републици Србији;
- 2) даје сугестије у креирању културне политике;

- 3) даје предлоге за развој и унапређење културних делатности;
 - 4) разматра и даје мишљење о предлогу предлога стратегије развоја културе и даје оцену извршења;
 - 5) предлаже критеријуме за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;
 - 6) утврђује статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;
 - 6а) даје мишљење у поступку доделе награде за подстицање културног стваралаштва;
 - 7) даје сугестије и предлоге за уређење других питања у области културе као и међуресорне сарадње (наука, образовање, урбанизам, међународна сарадња, итд.);
 - 8) обавља и друге послове у складу са овим законом.
- Савет доноси одлуке већином гласова од укупног броја чланова Савета. Савет подноси Народној скупштини извештај о раду, најмање једном годишње.

Члан 18.

Савет доноси пословник о раду.
 Рад Савета је јаван.
 Средства за рад Савета обезбеђују се у буџету Републике Србије.
~~Чланови Савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди одбор Народне скупштине надлежан за административно-буџетска питања.~~
 ЧЛАНОВИ САВЕТА ИМАЈУ ПРАВО НА НАКНАДУ ЗА РАД. ВИСИНУ НАКНАДЕ ЗА РАД ЧЛАНОВА САВЕТА УТВРЂУЈЕ ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Члан 19.

~~Стратегију развоја културе Републике Србије доноси Народна скупштина, на предлог Владе.~~

СТРАТЕГИЈУ РАЗВОЈА КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДОНОСИ ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Стратегија се доноси за период од десет година.

Члан 25а

~~Централне установе заштите културних добара јесу: Републички завод за заштиту споменика културе, Архив Србије, Народни музеј у Београду, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.~~

ЦЕНТРАЛНЕ УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА ЈЕСУ: РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ, ДРЖАВНИ АРХИВ СРБИЈЕ, НАРОДНИ МУЗЕЈ СРБИЈЕ, НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ И ЈУГОСЛОВЕНСКА КИНОТЕКА.

Установе савременог стваралаштва чији је оснивач Република Србија су: Народно позориште у Београду, Београдска филхармонија, Ансамбл народних игара и песама Србије "Коло", Филмски центар Србије и Завод за проучавање културног развитка.

Обавеза установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе је да својим радом допринесу очувању, истраживању, проучавању, представљању, прикупљању и подстицању домаћег културног и уметничког наслеђа као и домаћег културног и уметничког савременог стваралаштва.

Упис у судски регистар**Члан 31.**

~~Установа стиче својство правног лица уписом у судски регистар.~~

УПИС У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ

ЧЛАН 31.

УСТАНОВА СТИЧЕ СВОЈСТВО ПРАВНОГ ЛИЦА УПИСОМ У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ.

РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ

ЧЛАН 31А

РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ, КАО ПОВЕРЕНИ ПОСАО, ВОДИ АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: АПР).

РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ ЈЕ ЕЛЕКТРОНСКА, ЦЕНТРАЛНА, ЈАВНА БАЗА ПОДАТАКА И ДОКУМЕНАТА У КОЈУ СЕ УПИСУЈУ УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ У ЈАВНОЈ И ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

НА УСЛОВЕ И ПОСТУПАК ИМЕНОВАЊА РЕГИСТРАТОРА, НА ЊЕГОВА ОВЛАШЋЕЊА И ОБАВЕЗЕ, КАО И НА НАЧИН ОДРЕЂИВАЊА И ВИСИНУ НАКНАДА ЗА ВОЂЕЊЕ РЕГИСТРА УСТАНОВА КУЛТУРЕ, ПРИМЕЊУЈУ СЕ ПРОПИСИ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ РАД АПР-а, А НА ПОСТУПАК УПИСА У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ, ПРИМЕЊУЈУ СЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПОСТУПАК РЕГИСТРАЦИЈЕ У АПР-у.

АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ ПОДАТКЕ ПРОПИСАНЕ ЗА РЕГИСТРАЦИЈУ, ПРИКУПЉА, ОБРАЂУЈЕ И КОРИСТИ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, У ЦИЉУ ОБАВЉАЊА ПОСЛОВА У ЈАВНОМ ИНТЕРЕСУ.

У ПОСТУПКУ ПО ЖАЛБИ НА РЕШЕЊЕ РЕГИСТРАТОРА О УПИСУ У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ, РЕШАВА МИНИСТАР.

БЛИЖУ САДРЖИНУ РЕГИСТРА УСТАНОВА КУЛТУРЕ, У ОКВИРУ ПОДАТАКА ПРОПИСАНИХ ОВИМ ЗАКОНОМ, КАО И ДОКУМЕНТАЦИЈУ ПОТРЕБНУ ЗА РЕГИСТРАЦИЈУ, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

ЧЛАН 31Б

У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ УПИСУЈУ СЕ ПОДАЦИ И ДОКУМЕНТА, ПРОМЕНА И БРИСАЊЕ ПОДАТАКА И ДОКУМЕНАТА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, ПРОПИСИМА ДОНЕТИМ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА И ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПОСТУПАК РЕГИСТРАЦИЈЕ У АПР-У.

У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ УПИСУЈУ СЕ:

- 1) НАЗИВ И СЕДИШТЕ УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ;
 - 2) ВРСТА ВЛАСНИШТВА УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ;
 - 3) ОБЛАСТ КУЛТУРНЕ ДЕЛАТНОСТИ;
 - 4) ПОДАЦИ О ОСНИВАЧУ;
 - 5) ПОДАЦИ О ЗАСТУПНИКУ, ПРЕДСЕДНИКУ УПРАВНОГ ОДБОРА И ЧЛАНОВИМА УПРАВНОГ ОДБОРА;
 - 6) РЕГИСТАРСКИ БРОЈ И ПИБ УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ;
 - 7) КОНТАКТ ПОДАЦИ И БРОЈЕВИ РАЧУНА У БАНЦИ;
 - 8) ПОДАЦИ О ОСНИВАЧКОМ АКТУ, СТАТУТУ, ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА СТАТУТА ОДНОСНО ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ СТАТУТА;
 - 9) ПОДАЦИ О СТАТУСНОЈ ПРОМЕНИ, ЛИКВИДАЦИЈИ, СТЕЧАЈУ И БРИСАЊУ ИЗ РЕГИСТРА;
 - 10) БРОЈ И ДАТУМ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА О УПИСУ У РЕГИСТАР;
- ПОДАЦИ О ДОМАЋЕМ ФИЗИЧКОМ ЛИЦУ КОЈИ СЕ РЕГИСТРУЈУ СУ: ЛИЧНО ИМЕ И ЈЕДИНСТВЕНИ МАТИЧНИ БРОЈ ГРАЂАНА.

ПОДАЦИ О СТРАНЦУ КОЈИ СЕ РЕГИСТРУЈУ СУ: ЛИЧНО ИМЕ, БРОЈ ПАСОША И ДРЖАВА ИЗДАВАЊА, ОДНОСНО ЛИЧНИ БРОЈ ЗА СТРАНЦА, ОДНОСНО БРОЈ ЛИЧНЕ КАРТЕ СТРАНЦА И ЗЕМЉА ИЗДАВАЊА, У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈУ УСЛОВИ ЗА УЛАЗАК, КРЕТАЊЕ И БОРАВАК СТРАНАЦА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ПОДАЦИ О ДОМАЋЕМ ПРАВНОМ ЛИЦУ КОЈИ СЕ РЕГИСТРУЈУ СУ: ПОСЛОВНО ИМЕ, АДРЕСА СЕДИШТА И МАТИЧНИ БРОЈ.

ПОДАЦИ О СТРАНОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ КОЈИ СЕ РЕГИСТРУЈУ СУ: ПОСЛОВНО ИМЕ, АДРЕСА СЕДИШТА, БРОЈ ПОД КОЈИМ СЕ ТО ПРАВНО ЛИЦЕ ВОДИ У МАТИЧНОМ РЕГИСТРУ И ДРЖАВА У КОЈОЈ ЈЕ ТО ЛИЦЕ РЕГИСТРОВАНО, КОЈИ СЕ ДОКАЗУЈУ ИЗВОДОМ ИЗ НАДЛЕЖНОГ РЕГИСТРА СА ПРЕВОДОМ НА СРПСКИ ЈЕЗИК, ОВЛАШЋЕНОГ СУДСКОГ ТУМАЧА.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ РЕГИСТРОВАНИХ ЛИЦА МОГУ СЕ КОРИСТИТИ САМО У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИ УРЕЂУЈЕ ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ.

РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ САДРЖИ И СЛЕДЕЋЕ ПОДАТКЕ, АКО ТИ ПОДАЦИ ПОСТОЈЕ, И ТО:

- 1) НАЗИВ НА ЈЕЗИКУ И ПИСМУ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ;
- 2) НАЗИВ У ПРЕВОДУ НА СТРАНИ ЈЕЗИК;
- 3) НАЗИВ, АДРЕСУ И ВРСТУ ОГРАНКА;
- 4) ЗАБЕЛЕЖБЕ ПОДАТАКА ОД ЗНАЧАЈА ЗА ПРАВНИ ПРОМЕТ.

ПОДАЦИ УПИСАНИ У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ, ОСНИВАЧКИ АКТ, СТАТУТ И ПРЕЧИШЋЕНИ ТЕКСТ СТАТУТА, ОБЈАВЉУЈУ СЕ НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ АПР-А, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ О ПОСТУПКУ РЕГИСТРАЦИЈЕ У АПР-У.

НА СТАТУСНЕ ПРОМЕНЕ И ПРЕСТАНАК ПОСТОЈАЊА УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ У ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ КОЈА НИСУ ПРОПИСАНА ОВИМ ЗАКОНОМ, СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ПРОПИСИ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА.

ПОТПИСИ ОСНИВАЧА НА ОСНИВАЧКОМ АКТУ УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ У ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ, ОВЕРАВАЈУ СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Члан 35.

Директор установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина односно јединица локалне самоуправе, именује се на основу претходно спроведеног јавног конкурса, на период од четири године и може бити поново именован.

Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује и спроводи управни одбор установе УЗ ПРЕТХОДНУ САГЛАСНОСТ ОСНИВАЧА.

КАДА ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ЈАВНИ КОНКУРС ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАСПИСУЈЕ И СПРОВОДИ УПРАВНИ ОДБОР УСТАНОВЕ УЗ ПРЕТХОДНУ САГЛАСНОСТ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА КУЛТУРУ.

Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује се најкасније 60 дана пре истека мандата директора.

Јавни конкурс из става 1. овог члана објављује се на сајту Националне службе за запошљавање, на огласној табли или у просторијама установе и у најмање једним дневним новинама које се дистрибуирају на целој територији Републике.

Јавни конкурс за именовање директора установе од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине објављује се и у једном од штампаних медија на језику и писму одговарајуће националне мањине.

Рок за подношење пријава на јавни конкурс не може бити краћи од осам ни дужи од петнаест дана од дана оглашавања јавног конкурса.

Управни одбор је дужан да поступа са пријавама на јавни конкурс у складу са законом којим се уређује управни поступак.

Управни одбор установе обавља разговор са кандидатима који испуњавају услове из конкурса и у року од 30 дана од дана завршетка јавног конкурса доставља оснивачу образложени предлог листе кандидата (у даљем тексту: Листа). Листа садржи мишљење управног одбора о стручним и организационим способностима сваког кандидата и записник о обављеном разговору.

Оснивач именује директора установе са Листе.

Када је оснивач Република Србија, Листа се доставља Министарству. Министарство предлаже Влади кандидата за директора са Листе.

Ако Министарство не прихвати предлоге са Листе дужно је да о разлозима за то обавести Владу.

Јавни конкурс није успео ако управни одбор утврди да нема кандидата који испуњава услове да уђе у изборни поступак о чему је дужан да обавести оснивача, уколико оснивач не именује директора установе са Листе односно ако министарство не предложи ниједног кандидата са Листе.

Уколико управни одбор не распише јавни конкурс у року који је утврђен у ставу 3. овог члана, обавезан је да о разлозима због којих јавни конкурс није расписан обавести оснивача.

У случају установе за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, национални савет националне мањине даје мишљење у поступку именовања директора.

У случају преношења оснивачких права на национални савет националне мањине у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права утврђује се начин учешћа националног савета у поступку именовања директора.

Управни одбор установе

Члан 41.

Установом управља управни одбор.

Управни одбор установе има најмање три члана ПЕТ ЧЛАНОВА.

Чланове управног одбора именује и разрешава оснивач, из реда истакнутих стручњака и познавалаца културне делатности.

Председника управног одбора именује оснивач из реда чланова управног одбора.

Надзорни одбор

Члан 45.

У установи се образује надзорни одбор.

Надзорни одбор обавља надзор над пословањем установе.

Надзорни одбор има најмање три члана.

Чланове надзорног одбора именује и разрешава оснивач.

Председника надзорног одбора именује оснивач из реда чланова надзорног одбора.

Појам истакнутог уметника и истакнутог стручњака у култури

Члан 68.

Уметник, односно стручњак у култури који је својим радом у области културне делатности дао врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина у Републици Србији и који испуњава друге услове приписане овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона,

може стећи статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури.

~~Статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури утврђује Савет, на предлог удружења у култури, односно у случају припадника националне мањине и на предлог националног савета националне мањине.~~

Критеријуме за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури, на предлог Савета, прописује министар.

Члан 70.

~~Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе за лица које је стекло статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.~~

ДОПРИНОСИ ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ И ДОПРИНОСИ ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА САМОСТАЛНЕ УМЕТНИКЕ ИЗ ЧЛАНА 58. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

Ближе услове и начин стицања права на уплату доприноса из става 1. овог члана прописује надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе.

Члан 71.

~~Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе, за лица из члана 58. овог закона, врши се преко репрезентативног удружења у култури код кога је то лице уведено у Регистар лица.~~

УПЛАТА ДОПРИНОСА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ И ДОПРИНОСА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ, ЗА КОЈЕ СЕ СРЕДСТВА ОБЕЗБЕЂУЈУ У БУЏЕТУ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ЗА ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 58. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, ВРШИ СЕ ПРЕКО РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ КОД КОГА ЈЕ ТО ЛИЦЕ УВЕДЕНО У РЕГИСТАР ЛИЦА.

Репрезентативна удружења у култури, дужна су да, у року од 15 дана од дана уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за лица која су у Регистру лица тог удружења, а за које су додељена буџетска средства преко репрезентативног удружења, а најкасније до краја текуће године, поднесу извештај о реализацији уплате доприноса и доставе доказе о наменском коришћењу финансијских средстава органу који је одобрио средства за пренос средстава преко репрезентативних удружења у култури.

Самостални чланови

Члан 16.

РЕГИСТАР УСТАНОВА ПРОПИСАН ОВИМ ЗАКОНОМ ПОЧЕЋЕ СА РАДОМ У РОКУ ОД 18 МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ДО ПОЧЕТКА РАДА РЕГИСТРА, АПР ЋЕ ПРЕУЗЕТИ ОД ПРИВРЕДНИХ СУДОВА КОЈИ СУ БИЛИ НАДЛЕЖНИ ЗА ПОСЛОВЕ РЕГИСТРАЦИЈЕ УСТАНОВА, ПРЕДМЕТЕ, АРХИВУ И РЕГИСТРАТУРСКИ МАТЕРИЈАЛ, НАСТАО У РАДУ НА ВОЂЕЊУ РЕГИСТАРА.

ДО ПОЧЕТКА РАДА РЕГИСТРА У АПР-у, УСТАНОВЕ ЋЕ СЕ РЕГИСТРОВАТИ У НАДЛЕЖНИМ ПРИВРЕДНИМ СУДОВИМА.

ПОСТОЈЕЋЕ УСТАНОВЕ ДУЖНЕ СУ ДА УСКЛАДЕ СВОЈУ ОРГАНИЗАЦИЈУ, РАД И ОПШТЕ АКТЕ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ГОДИНУ ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, ДУЖНЕ СУ ДА АПР-у ПОДНЕСУ РЕГИСТРАЦИЈОНУ ПРИЈАВУ ЗА УПИС УСКЛАЂИВАЊА У РЕГИСТАР УСТАНОВА КУЛТУРЕ У РОКУ ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА ПОЧЕТКА РАДА РЕГИСТРА И УЗ ПРИЈАВУ ПОДНЕСУ ПРОПИСАНУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ

УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, КОЈЕ АПР-у ПОДНОСЕ ПРИЈАВУ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА ПО ПРОТЕКУ РОКА ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА ПОЧЕТКА РАДА РЕГИСТРА, ПЛАТИЋЕ НАКНАДУ ПРОПИСАНУ ЧЛАНОМ 2. СТАВ 1. ОДЛУКЕ О НАКНАДАМА ЗА ПОСЛОВЕ РЕГИСТРАЦИЈЕ И ДРУГЕ УСЛУГЕ КОЈЕ ПРУЖА АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, бр. 119/13, 138/14, 45/15, 106/15, 32/16, 60/16, 75/18, 73/19, 15/20, 91/20 и 11/21).”

Члан 17.

МИНИСТАР ЋЕ ДОНЕТИ ПОДЗАКОНСКИ АКТ ИЗ ЧЛАНА 9. (НОВИ ЧЛАН 31. СТАВ 6) ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 18.

МИНИСТАР ЋЕ УПУТИТИ ПОЗИВ ОВЛАШЋЕНИМ ПРЕДЛАГАЧИМА ДА ДОСТАВЕ ЛИСТЕ ПРЕДЛОГА КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНОВЕ САВЕТА ИЗ ЧЛАНА 3. (НОВИ ЧЛАН 16А СТАВ 1) ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД 60 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 19.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 – исправка, 6/20) је на снази од септембра 2009. године, а почео је са применом у марту 2010. године. Пре његовог доношења област културе није била регулисана једним општим актом који би на системски начин регулисао основе на којима функционише наша култура. Након доношења Закона о култури донето је више подзаконских аката који произилазе из њега, којима су се на детаљан начин уредила одређена питања која су у основи регулисана овим законом. Усвајањем Закона о култури и подзаконских аката који произилазе из њега, створени су предуслови за доношење других закона који су детаљно регулисали поједине области културе, а који су морали бити у складу са начелима утврђеним у Закону о култури, чиме су створени законски предуслови за уједначену, системску и самим тим, ефикасну регулацију целокупне области културе. Ови подаци потврђују важност овог акта у смислу његове улоге у стварању система правног уређења области културе и сходно томе, важност и ефекте измена и допуна овог акта на функционисање нашег културног система.

У Закону о култури је утврђен рок од 30 дана од доношења буџета, за расписивање јавних конкурса за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури. Циљ измене овог закона је да се овај рок продужи до 60 дана, како би се оставио дужи рок оснивачима да припреме сву потребну документацију за расписивање јавних конкурса, пре свега имајући у виду да је сада уобичајена пракса да се републички буџет усваја пре почетка нове фискалне године, па самим тим има више времена за осниваче да припреме јавни конкурс.

Закон о култури је увео у наш правни систем Национални савет за културу као ново тело које је требало да својим, пре свега саветодавним активностима, допринесе квалитетнијем вођењу наше културне политике. Предвиђено је да овај савет буде скупштинско тело, јер га бира Народна скупштина и у том смислу би се могло рећи да је оно самим тим и независно од извршне власти. Међутим, пракса у његовом функционисању је показала да је ова непрецизност у јасном утемељењу овог тела, узрок и његове недовољно јасне позиционисаности у његовом практичном функционисању. Јер овај савет нема до краја јасно утврђену правну позицију која би га недвосмислено сврстала у оквире организације Народне скупштине, а истовремено га је још теже сврстати у оквире организације извршне власти. Поред тога, велики број чланова овог тела је довео до тога да је његов рад постао прилично неефикасан, јер је 19 чланова било тешко уклопити и у смислу давања јединствених предлога, али и у смислу пуне ангажованости сваког од њих појединачно. Због тога је после одређеног времена, само неколико чланова овог тела било у пуној мери ангажовано, док су се остали чланови временом све више пасивизирали.

Овим законом је по први пут у нашој историји предвиђено доношење једног стратешког документа којим би се на темељним принципима утврдио развој наше културе у наредном периоду, тачније речено Стратегије развоја културе. Оно што је било уобичајено за стратешка документа оваквог типа у свим другим областима друштвеног живота, јесте доношења овог акта на Влади. Међутим, за Стратегију развоја културе је предвиђено усвајање у Народној скупштини, а не на Влади, што је, између осталог,

значило и компликованију процедуру и самим тим и рад на усвајању овог акта. Осим тога, неуобичајено решење је да Стратегију развоја културе која представља део културне политике саме Владе, доноси Народна скупштина Републике Србије.

Имајући у виду да је у међувремену ступио на снагу Закон о архивској грађи и архивској делатности („Службени гласник РС”, број 6/20), којим је досадашња установа Архив Србије, добила нови назив Државни архив Србије, потребно је да се наведена измена изврши и у Закону о култури.

Установе културе, сходно Закону о култури, стичу својство правног лица уписом у судски регистар. На тај начин, установе културе представљају ретка правна лица која се не уписују у Агенцију за привредне регистаре, као орган који је иначе надлежан да води законом утврђене регистре као јединствене централизоване електронске базе података. Циљ овог закона је да се установе културе уписује у Регистар установа који води Агенција за привредне регистре, уместо досадашњег уписа у судски регистар. У регистар установа културе ће се уписивати подаци и документа, као и промене и брисање података и докумената, у складу са овим законом, прописима донетим за спровођење овог закона и законом којим се уређује поступак регистрације у Агенцији за привредне регистре. На тај начин ће се омогућити установама културе да имају равноправни статус са свим осталим телима која стичу својство правног лица уписом у овај орган који је за разлику од привредних судова, природно надлежан искључиво за ову процедуру.

Доношењем овог закона, постижу се циљеви који су конкретно везани за подизање квалитета управљачког кадра у нашим установама културе и то пре свега кроз даље побољшавање процедуре избора директора установа културе на јавним конкурсима јачањем сарадње и бољом координацијом управних одбора и оснивача приликом расписивања и спровођења јавних конкурса за избор директора установа културе.

Постојећим решењем из Закона о култури, управни одбори морају имати најмање три члана, док максималан број чланова овог тела није утврђен, што ствара могућност различитих решења у пракси. Циљ је да се кроз утврђивање јединственог дозвољеног броја чланова управних одбора од пет чланова, уравнотежи чланство управних одбора наших установа културе. Иста постојеће стање је и код надзорних одбора, с тим што се решење по коме они имају најмање три члана, овим изменама ограничава на три члана.

Закон о култури препознаје самосталног уметника као носиоца делатности од општег интереса у култури. Прецизније речено, имајући у виду чињеницу да је од интереса за државу да самостални уметници што више стварају и тако производе уметничке креације које временом постају део културног наслеђа, потребно је управо кроз овај закон утврдити неке подстицаје и олакшања за њихов рад. То се пре свега односи на могућност уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање јединица локалне самоуправе и јединица територијалне аутономије самосталним уметницима. Оно што је био проблем у практичној примени овог решења, односи се на чињеницу да ова законска норма представља могућност, а не обавезу локалне самоуправе и да то у пракси доводи до неујначене примене, а самим тим и губљења ефикасности ове идеје законодавца у циљу подстицања стваралаштва самосталних уметника. Наиме, у пракси су неке јединице локалне самоуправе поштовале ову могућност, а друге наравно нису, па је због тога велики број самосталних уметника фиктивно мењао адресу боравишта и тако остваривао ову законску могућност да им друга јединица локалне самоуправе уплаћује доприносе. Нарочито је у том смислу оптерећиван

буџет града Београда, јер је он редовно уплаћивао доприносе, па су се многи самостални уметници из других делова државе, фиктивно пријављивали на адресу у Београду, што свакако није добро решење између осталог и за развој концепта децентрализације наше културе.

Проблеми које закон треба да реши и циљеви који се постижу доношењем закона:

У време када је усвајан Закон о култури, пракса је била да је буџет усвајан не само крајем текуће фискалне године, већ и током следеће фискалне године. То је био разлог за утврђивање прилично кратког рока од 30 дана од усвајања буџета за расписивање јавних конкурса за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, јер би у супротном, ови јавни конкурси били расписивани током периода када је већ увелико трајала текућа година, па је остављан мали период за реализацију програма и пројеката. Када се томе дода и обавеза враћања неутрошених буџетских средстава до краја године, јасно је да је законодавац роком од 30 за расписивање јавних конкурса, практично желео да остави што је могуће већи период за реализацију добијених средстава. То је с друге стране доводило до тога да оснивачи нису имали довољно времена да на адекватан начин заврше припрему за расписивање ових конкурса, јер је рок од 30 дана био недовољан. Међутим, већ неко време је уведена пракса усвајања буџета за следећу годину пре краја текуће фискалне године, што оставља сасвим довољно времена да се оснивачима остави рок дужи од 30 дана, тј. од 60 дана за расписивање ових јавних конкурса. На тај начин ће се створити адекватни услови за квалитетнију припрему комплетне документације за јавне конкурсе, што је у крајњој линији од интереса за заинтересоване субјекте за учествовање на њима.

Основни проблем у функционисању Националног савета за културу се односи на његову непрецизну позиционираност у структури власти, тј. у неуређености овог тела у смислу његовог правног положаја негде између извршне и законодавне власти. У том смислу Национални савет у култури није био прихваћен од Народне скупштине као део њене функционалне структуре, а још мање од стране извршних органа, тј. Владе и нарочито министарства надлежног за културу. Самим тим је и углед овог тела био врло упитан и предлози и закључци који су презентовани у његовом раду су били недовољно прихваћени. То је доводило до губљења мотивације његових чланова, који су се временом пасивизирали и престајали да долазе на састанке савета, што је у крајњој линији утицало на константни недостатак кворума и свођење целокупне активности на само неколико чланова. Имајући то у виду, циљ предложених измена и допуна Закона о култури се односе и на потребу јасне позиционираности овог тела и то тако што је предлог да га бира Влада, што ће довести до његовог функционалног повезивања пре свега са министарством надлежним за културу. То би истовремено довело до тога да ефекти овог тела у вођењу наше културне политике буду онакви какви су били очекивани од самог почетка његовог увођења у наш правни систем, јер би се свела на директну комуникацију савета и министарства надлежног за културу. С друге стране, Национални савет за културу има проблем везан за велики број чланова који је толики да је због те чињенице и његова ефикасност била врло упитна, нарочито имајући у виду и веома компликовану процедуру њиховог избора. Прецизније речено, 19 чланова овог тела представља велики изазов за стварање усаглашених ставова који би били јединствени и недвосмислени израз овог тела. Томе треба додати и чињеницу да је у

таквој ситуацији тешко очекивати да сваки члан појединачно искаже своју креативност и да у толиком броју других мишљења, тешко може дефинисати своју индивидуалност. То је доводило до честих и непотребних компромисних решења, који су постојали сами себи сврха, како би сви били подједнако задовољни и незадовољни. Сходно томе, сматрамо да ће мањи број чланова овог тела утицати на његову ефикасност и самим тим већу корист за наш целокупан културни систем.

Стратегија развоја културе је стратешки акт, од огромног значаја за даљи развој наше културе. Пракса у доношењу оваквих аката и у другим областима друштвеног живота, као једног од инструмента вођења политике Владе, јасно указује да је адекватан начин за њено усвајање и каснију примену, везан за Владу, а не за Народну скупштину. (Подсећамо да се практично већину стратегија у нашем правном систему доносе на Влади). Између осталог, то је везано и са потребом да се не кочи динамика развоја наше културе, јер чињеница доношења овог акта у Народној скупштини представља компликованију и спорију процедуру од њеног усвајања на Влади. А та ефикасност у доношењу и примени Стратегије, свакако је у складу са потребама наше културне јавности и њеног даљег развоја. Дакле, усвајањем измене коју предвиђа овај закон, а која се односи на утврђивање обавезе доношење Стратегије развоја културе на Влади, створиће се адекватнији услови за пуну примену овог акта у нашем правном систему и то на начин да се избегавањем компликованих процедура, њено доношење и примена у пракси учини ефикаснијом и одрживом.

Неопходно је да сви закони и подзаконска акта у области културе, буду уједначени и да тако заједно омогуће даљи развој ове области друштвеног живота. У том смислу је у Закону о култури, као системском акту за ову област, неопходно евидентирати нови назив Државног архива Србије, који произилази из новог закона којим је посебно уређена област архива у нашем правном систему, тј. Закона о архивској грађи и архивској делатности.

Стицање својства правног лица установа културе се постиже уписом у судски регистар. Привредни судови имају примарно своју улогу која није везана директно за процедуру уписа различитих тела у регистар. То практично значи, да све промене које се одигравају у домену уписа у надлежне регистре, а те промене су везане за коришћење различитих механизма који сходно технолошким достигнућима, стварају основ за лакше и ефикасније вршење уписа, нису у првом плану привредним судовима. Супротно томе, Агенција за привредне регистре, која представља орган који је искључиво надлежан за послове уписа различитих тела у регистре које води, усмерен је управо ка циљу сталног побољшања процедура уписа, са основним циљем олакшања овог уписа. То у пракси значи да су установе културе, као једна од ретких тела која се још увек уписују у регистре Привредних судова, у неравноправном положају у односу на нека друга тела јер нису у прилици да користе бенефите осавремењавања ових процедура које се редовно дешавају управо у раду Агенције за привредне регистре, за разлику од судова који нису заинтересовани за овакве промене. Доношењем измена овог закона, коначно ће се омогућити и установама културе да уписом у регистре Агенције за привредне регистре, буду део овог система на начин по коме имају право на коришћење свих погодности везаних за брзу и ефикасну процедуру стицања својства правног лица уписом у надлежни регистар у Агенцији за привредне регистре. У том смислу очекивано је да се убудуће време уписа установа културе у Регистар установа културе изврши за један дан. Такође су очекивања да се и све друге статусне промене установа

културе које се евидентирају у Регистру установа културе, заврше за један дан.

Доношењем Закона о култури 2009. године, по први пут је у области културе уведена пракса избора директора установа културе на јавним конкурсима. То је био начин да се подигне квалитет менаџерског управљања у култури, јер јавни конкурс омогућава ширем кругу заинтересованих лица да се кроз презентацију њихове биографије и претходног рада и искуства, као и плана за развој одређене установе, створе услови за долажење до квалитетнијих кадрова који на овај начин могу да се афирмишу. Међутим, показало се да овај институт није прихваћен онако како је то законодавац очекивао и да су отпори у примени овог вида бирања руководећег кадра у нашој култури и то нарочито на локалу, врло интензивни. Начин на који се избегавала примена института јавног конкурса у пракси, сводио се пре свега на злоупотребу института вршилаца дужности директора или на неки други начин који је зависио од воље управних одбора ових установа. Да би се овај проблем решио, неопходно је да се појача улога и самим тим и одговорност оснивача у овој процедури и то пре свега кроз стварање правног основа за ближу сарадњу управних одбора и самих оснивача и сходно томе, преузимања одговорности за спровођење одредби члана 35. Закона о култури. Са овом допуном закона, као и са даљим спровођењем постојећих одредби овог закона којима су се управни одбори обавезали да јасно образложе разлоге због којих нису раписали јавне конкурсе у утврђеном року, али и кроз забрану могућности да исто лице буде више од једног пута в.д. директор и то у најдужем трајању од годину дана, сматрамо да ће се побољшати услови за квалитетнију примену избора директора на јавним конкурсима.

У ситуацији када Законом о култури није ограничен број чланова управних и надзорних одбора наших установа културе, стварају се могућности за злоупотребу овог правног недостатка и сходно томе, неоправданог омасовљења оба тела, која уместо своје квантитативне вредности, мора да исказе квалитативну функцију. Тачније речено, процена је да је за наше установе сасвим довољан број чланова управних одбора пет чланова и надзорних одбора три члана, и да тај број чланова омогућава остваривање њихове основне функције.

Основни проблем у реализацији норме по којој јединице локалне самоуправе могу да уплаћују самосталним уметницима доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, јесте што је то могућност, али не и обавеза. Сама чињеница да се у једном закону на тај начин регулише нека правна ситуација је сама по себи необична, јер када се оставља могућност, а не и обавеза за све учеснике у правном промету, то у самом старту значи неуједначену праксу. Оваква дефиниција, која није обавезујућа, доводи до одсуства подршке у свим сегментима решавања питања социјалног статуса и здравствене заштите самосталних уметника. Самим тим, не остварују се у целини основни предуслови за неометану стваралачку делатност самосталних уметника, те се спречава остваривање општег интереса у култури. Из горе наведених разлога сматрамо да би било целисходно и крајње функционално да се измени ово законско решење и то тако што би се брисала реч уместо могућности увела обавеза плаћања ових доприноса. Очекивања су да се након увођења обавезе уплате доприноса, све јединице локалне самоуправе у наредних 6 месеци прилагоде овој обавези и почну са уплатама доприноса, нарочито имајући у виду да су оне и досада то радиле, али на недовољно уједначен и одржив начин, јер су многе користиле законску одредбу да је то могућност, а не и обавеза.

Кључна питања за утврђивање циљева

Имајући у виду чињеницу да је Закон о култури на снази од септембра 2009. године, може се констатовати да је прошло довољно времена његове практичне примене да би се правилно утврдили циљеви везани за измене и допуне овог акта. У том смислу можемо рећи да су кључна питања везана за утврђивање циљева измена и допуна Закона о култури:

- како побољшати процедуру расписивања јавних конкурса за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури,
- како Национални савет за културу учинити ефикаснијим и кориснијим за културни систем,
- како подићи на виши степен ефикасности процедуру доношења најважнијег стратешког документа у култури, Стратегије развоја културе,
- како побољшати процедуру оснивања и регистрације установа културе,
- како појачати сарадњу оснивача и управних одбора установа културе у процедури расписивања и спровођења јавних конкурса за избор директора,
- како уједначити и учинити ефикаснијим функционисање управних и надзорних одбора установа културе,
- како побољшати процедуру уплата доприноса самосталним уметницима.

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- status quo - не мењање важећег Закона о култури,
- доношење новог закона који би у потпуности регулисао ову област.
- измене односно допуне Закона о култури којим би се извршила

корекција уочених проблема,

Прва опција није била одржива из разлога што није могуће на други начин решити проблеме везане за подизање нивоа сарадње управних одбора и оснивача у смислу поштовања рокова и процедуре избора директора установа културе, регулисање потробног броја чланова управних и надзорних одбора, као и за продужење рока од доношења буџета за расписивање јавних конкурса за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, Исто тако, без мењања постојећег Закона о култури, није било могуће стварање услова за лакшу и ефикаснију примену Стратегије развоја у култури, процедуру ефикаснијег вршења уписа установа у надлежни регистар, плаћања доприноса самосталним уметницима и пуне контроле у примени прописа из области културе и утврђивања другачијег статуса Националног савета за културу.

Друга опција није неопходна јер није потребно мењати целокупну материју која је регулисана Законом о култури, с обзиром да су у већој мери делови овог система регулисани на начин који не изазива проблеме у пракси, те је из наведених разлога целисходније уместо доношења новог закона, доношење његове измене и допуне.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

За спровођење предметног акта потребна финансијска средства се односе на појачање кадровског потенцијала Агенције за привредне регистре у смислу добијања нове надлежности која се односи на упис и вођење Регистра установа културе.

Кључна питања за анализу економских ефеката

Доношење предложених измена и допуна Закона о култури имаће у одређеној мери економске ефекте пре свега у смислу упрошћавања процедура и појачавања ефикасности у функционисању нашег културног система.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

Имајући у виду да је Закон о култури системски акт за нашу културу и да је сваки његов члан на неки начин важан за темељно уређење система у коме култура функционише, свако побољшање овог закона кроз његове измене и допуне има у крајњој линији добре ефекте на онај део нашег друштва који представља културне конзументе.

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

- 1) Да ли се изабраном опцијом уводе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене?

Измене и допуне Закона о култури доводе до организационих, управљачких или институционалних промена и то тако што ће се Стратегија развоја културе доносити на Влади, уместо у Народној скупштини Републике Србије, тако што ће се на други начин утврдити статус Националног савета за културу, тако што ће се упис установа културе вршити у Регистру установа при Агенцији за привредне регистре, тако што ће управни одбори установа културе, пре расписивања конкурса за избор директоре, морати да успоставе ближу сарадњу са оснивачима, као и у смислу обавезе да сви управни одбори убудуће имају пет чланова.

- 2) Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

Предложене измене и допуне закона захтевају побољшање капацитета Агенције за привредне регистре у смислу нове обавезе уписа и вођења Регистра установа културе.

- 3) Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

Предложене измене и допуне закона захтевају проширење људских капацитета Агенције за привредне регистре у смислу нове

обавезе уписа и вођења Регистра установа културе. Ова обавеза ће се спровести у наредних 18 месеци.

Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Нема потребе за спровођењем додатних мера за спровођење предложених измена и допуна закона.

Кључна питања за анализу ризика

У вези са ризицима спровођења изабране опције потребно је одговорити на питања:

- 1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

За спровођење измена и допуна Закона о култури обезбеђена је подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група.

- 2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

За спровођење предметног акта нису потребна финансијска средства ни спровођење поступка јавне набавке.

- 3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји ризик за спровођење изабране опције.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада
Обрађивач: Министарство културе и информисања
2. Назив прописа
Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури
Draft Law on Amendments of the Law on Culture
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
 - а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
НЕМА
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
НЕМА
 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.
НЕМА
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
НЕ
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
НЕ
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
НЕ
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је

образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Материја уређења предметне области није предмет примарног или секундарног извора права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У изради прописа нису учествовали домаћи или страни консултанти и пропис није био предмет консултација са Европском унијом.